

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

4864.

அன்பளிப்பு

ஸ்ரீ விநாயகர் துதி.

வேண்பா.

பொன்பூத்த கஞ்சப் புனற்றடக்க ரைக்குடபான்
மின்பூத்த சித்திமத வேழமே — அன்பூற்றுங்
கஞ்சு > கந்தாரிசூக் கீர்த்தனத்தின் கட்டு ரரக்கிங் கிட்டமதாய்
வந்துதவி செய்வாய் மகிழ்ந்து.

ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யர் துதி.

XIV. A

விநூதம்.

வானவ ரீடுக்கண் டூர்க்க மலர்ச்சர வணநூட் டோன்றிச்
சேனமா வீரர் சூழத் தென்றிருச் செந்தூர் மேவித்
தானவர் குலத்தை வாட்டத் தடக்கயில் வடிவேல் கொண்ட
ஞானசே கரனும் சாமி நாதன்பொற் பாதம் போற்றி.

வேறு.

வாய்ந்தவரைக் கிறைவரைத்தெய் வாணைகுற மங்கையிரு வரைநாண் மாலு
வேய்ந்தவரைச் சரணடைந்த விண்ணவரைப் புரந்துற மிகுவெஞ் குரைக்
காய்ந்தவரைக் கைலைவரைக் கடவுளர்க்குக் குரவணீச்சங் கத்தார் செஞ்சொல்
ஆய்ந்தவரைத் தண்கடம்பை அணிந்தவரைப்பணிந்துதுயரனைத் தூந்தீர்ப்பாம்.

அரன்றுதி.

திருமாலைப் பிரிக்கவந்த செம்மாலைக் கணைதொடுத்த சீமான் செல்வ
மருமாலைத் தினைப்புனத்த மருமாலை மணந்தான்றன் சாரிதை கூற
திருமாலைக் கரஞ்சிரங்கொண் டெழுமாலை அதனடுத்த எம்மான் கூடற்
பெருமாலைக் கயற்கணிசேர் பெம்மாலைச் சுந்தரலைப் பேசுவாமே.

அம்பிகை வணக்கம்.

கானவலைப் புணர்ந்தசெந்திற் கந்தனெழிற் கீர்த்தனத்தைக் கனிவாய்க் கூற
வானவலைப் பிறையணிநான் மாடக்கூ டற்கடவுள் மதிக்குஞ் சத்தி
ஆனவலைப் பாண்டிநன்னு டாண்டவலைத் தமிழ்மாற னுருளும் செல்வ
மீனவலை உளத்திலுன்னி வினைத்துயர்தீர்ந் தருட்செல்வ மிகுத்து வாழ்வாம்.

மார்க்கண்டேயர் சரித்திரம்.

காசிபமுனிவர் சூரபதுமன் முதலியோர்க்கு
மார்க்கண்டரது வரலாற்றைக் கூறல்.

விருத்தம்.

தக்கமைந்தர் முகநோக்கிக் காசிபமா முனிநீங்கள் தடத்த மாகப்
பொக்கமின்றிச் சிவனடியி லுளஞ்செலுத்தி யுவந்துதவம் புரிந்தால் மோகஷம்
கைக்கனிபோ லுறுமெனக்குச் சகன்மரபின் மார்க்கண்டன் கதையை நன்றா
ய்க்ரூச மெனவிரித்துச் சாற்றுவான் செவிக்கினிதா யேற்று வானே. (க)

மார்க்கண்டேயரது முன்னோர்கள் வரலாறு.

தீபதை. இராகம் - ஸௌராஷ்டீரம்—ஆதிதாளம்.

கடிமலர்ப்பொழில்சூழும் - வளமிருந்த

கடகநகரில்வாழும் - செழும்

சடைமவுலியிற்கங்கை தரித்தருளிறையவன்

நனக்கன்புந்நைந்த குச்சகனென்றேராமறையவன் (க)

இயற்றுந்தவத்திற்பிறந்தோன் - கவுச்சிக

னெனத்திருநாமஞ்சிறந்தோன் - தன்

வயிற்றின்பசிக்குணவும் உறக்கந்தனையுநீக்கி

மனக்கண்ணொலன் நன்சொ ரூபத்தைக்கருதிநோக்கி (உ)

அருந்தவம்புரிதல்கண்டு - திருமண

வாளனங்குவகைகொண்டு - தவந்

திருந்துதாபதருக்கு ஞாயந்தவனீயேயென்று

சேயுன்பேர்மருககண் - யேனெனநவீன்று (ஈ)

சிவபரனருள்படைத்துத் - தனக்கிஷ்ட

சித்திப்பலனுங்கிடைத்து - செய்யுந்

தவநிலைமைபலித்துத் தழைக்கவரமளித்துச்

சாமளவண்ணன்செல்ல - மாமுனிவன்களித்து (ஊ)

தந்தைசமுகநாடி - யங்குநடந்த

சரிதையையுரையாடி - நின்ற

மைந்தன்றனைத்துதித்து மார்போடனைத்துப்புல்லி

மாசின்மறைகளுட னாசிவசனஞ்சொல்லி

(௫)

இனியென் மொழியையுணர்ந்து - இல்லறத்

தியல்புறமணம்புணர்ந்து - நமக்குற்ற

வினியவறுதொழிலையிறறிவருவாயென்று

இயம்பக்கவுச்சிகனு மயங்கிமனங்கனன்று

(௬)

தவமகிமையைக்கெடுத்துப் - படுபா

தலநரகத்தில்விடுத்து - சுகம்போற்

கவைகொடுத்துத்தலைவெட்டிமும் பெண்கள்முகம்பாரேன்

கறைக்கண்டனருளன்றி மறுத்தொன்றையு நான்கோரேன் (எ)

என்றுமைந்தனுங்கூறிப் - பணிந்திட

வெழுந்துதந்தையுஞ்சிறி - யருள்

துன்றுந்தவத்தினுக்கில் வறமேநலவென்றானே

தொட்டென்மேலானையிட்டேன் - றட்டாதேகீயென்றானே(அ)(க)

கவுச்சிகர் இல்லறத்திற்குரிய பெண்ணின்

இலகூணம் கூறல்.

விருத்தம்.

சந்தமறை யந்தணன்மு னிந்திவை மொழிந்திடத்

தனயனெதி ரடிவணங்கித்

தந்தைதாய் குருமொழித னைத்தடுப் பவர்சுருதி

சாற்றுமனு நீதிஞான

சாத்திர புராணபல னூவினைப் பொய்யெனவ

சங்கத மிசைக்குழுடர்

தாழ்விலா நரகத்து மூழ்குவர்க ளாதலாற்

றமியனா னென்றுபகர்வேன்

வெந்தழ லெனக்கடு கடித்துமண வாளனை

வெகுண்டுபோ ராடல்புரிவோர்

வீடத னியற்கையை யிகழ்ச்சியா யயலிடம்

விளம்பிவசை யுறவிசைப்போர்

விருந்தினைக் கண்டுதலை வலியெனக் கணினீர்
 விடுத்தழுது பரதவிப்போர்
 விரிதலையர் செம்பட்டை மயிரினர்கள் கொட்டாவி
 விட்டுவிர லினைநெறிப்போர்
 சுந்தர மிகுந்தவ னெனப்பிறர்கள் கொழுநனைத்
 துதிபுரிந் துரையாடுவோர்
 துணைவிழி மருட்டியே கணிகைய ரெனத்தலை
 துணுக்கொடு மினுக்குமிந்தத்
 தூர்க்குணம தில்லாத நற்குணங் களையுடைய
 தோகையரி லொன்றுநேர்ந்தால்
 சுபமங்க லம்புனைந் துலகியலில் வாழ்வது
 சுதந்திரமெனப் புகலவே
 யந்தநியி டந்தனி லுவந்துகுச் சகமுனிவ
 றராய்ந்து சோழநாட்டி
 லண்டம தளாவிவளர் தண்டலை சிறந்தரு
 ளநாமய மெனும்வனத்தி
 லசத்தியமி லாமனவு சத்தியமு னிக்கொருபெ
 ணங்கிருப் பதுதெரிந்தவ்
 வாச்சிரம மதுதேடி வாச்சுதென மிகநாடி
 யதிவிரைவி லணுகினரோ. (உ)

குச்சகர் அநாமயவனஞ்சென்று பெண் கேட்டலும்
 அங்கு நடந்த விருத்தாந்தமும்.

தீபதை. இராகம் - சுருட்டி—ஆத்தாளம்.

திருமுனிவன் வரவு தெரிந்து - உசத்
 தியமுனிவனும் பரவசமுட னுளம்பரிந்து
 மருவுமணி யாசனத்திருத்திக் - களி
 வகையறுசுவைமுல்லை முகையமுதுடனருத்தி (உ)

இங்கெழுந்தருளினதென்ன - வென்று
 இயம்பிடலு மருமைப்புதல்வியெனு மெவ்வன்ன
 மங்கையரசி தனையெமது - தவ
 மைந்தன் மனக்குரிய மணப்புரிந்திடவுமது (உ)

சின்தையென்னெனமெள்ள நயந்து - சொல்லச்
 சிரமசைத் துசத்தியன்பரிவுடன் மிகவியந்து
 இந்துசேகரன்றைப்போலே - வந்திங்
 கெனையொருபொருளென வினவினீரன்பாலே (ந)

இசைத்தமொழியைச் செவியோர்ந்தேன் - என்மூ
 வேழுருவமுங் கடைத்தேறியே களிகூர்ந்தேன்
 உசத்தியனெனும் பெயர்மாஶி - தன்க்
 குமதுசம்மந்தம் பெற்றூலெமக்கு முண்டோதாழ்ச்சி (ச)

எனவுசத்தியனுபசரித்து - மண
 மியற்றுவதற்குகந்த முகூர்த்தமதனைவரித்து
 புனிதவம்முனியொடுவனத்தி - வின்பம்
 பொருந்தியே விருந்துண்டங் கிருந்திடு மொருதினத்தில் (டு)

தாயுரைகொண்டுவகைகூடிப் - பணி
 தரித்துத்தோழியருடன் விருத்தையுமனநாடி
 தூயமலர்த்தட நீராடி - வண்டு
 சுழலுமலர்பறித்துச் சரிகுழன்மிசைசூடி (சு)

மனைக்குத்திரும்பிவரும்போது - நடு
 வழியிற்கொடியடர்ந்து படர்கடுவனமீது
 கனத்தமலைகளைத் தூளாடி - மத
 கரியொன்றெதிர் துரத்தவரிவையும் பயந்தோடி (எ)

ஆவியுடன் மேலாசை மறந்தாள் - அங்
 காழ்ந்தபடுகிணற்றில் வீழ்ந்தவனாயிரிந்தாள்
 பாவையரமுதகன்றனரே - யோடிப்
 பறந்துமங்கலையிடங் கரைந்திதை நவின்னரே. (அ) (உ)

விருத்தையின் உயிரைமீட்க குச்சகர் இயமனை நோக்கித்
 தவஞ்செய்தலும் பின் னாடந்த விருத்தாந்தமும்.

விருத்தம்.

விருத்தையின்செய் கையைக்கேட்டுத் தந்தை தாயும்
 விதனமுற்றங் கோடிவந்து தூரவில் வீழ்ந்து
 மரித்தபெண்ணெ யெடுத்தலறிப் புலம்பும் போதில்
 மாமுனிசுச் சகனமர்த்தித் தைல மீதி

விருத்திடச்செய் தெமராஜன் றன்னை நோக்கி
 யினித்தவஞ்செய் திவனாயிரைத் தருவே னென்ன
 வருத்தமுற்றுத் தவஞ்செயுங்குச் சகனை யந்த
 மதகரிதோண் மிசையெடுத்திட் டகன்ற தன்றே. (ஊ)

பின்னும் விருத்தம்.

மத்தகசந் தோளின்மிசை யெடுத்துச் சென்றே

வனங்கனொடு மலைகளெல்லாங் காலா லெற்றிக்

கைத்தலத்தா லடித்தடித்து நொறுக்கித் தூளாய்க்

காற்றிலெழுச் சிதறியெழு முகிலைக் கோட்டாற்

குத்தியெறிந் துலவுமதி சயத்தை யந்தக்

குச்சகமா முனிவன்முனி வடங்கி நோக்கிப்

பத்திமிகு ஞானதிருஷ்டி யதனா லுள்ளம்

பரிந்திட்டா னதின்விவரந் தெரிந்திட் டானே.

(ச)

யானை வாடிவமடைந்த தருமத்தனது வரலாறு.

நீபதை. இம் - கலியாணி—அடநாளம்.

கலிங்கிலரி புரமென்றோர் தலத்தி - லுயர்

கனரிதிபடைத்த வணிகர்குலத்திற் - றன்மந்

துலங்குந்தேவதத்தனென்றொருசெட்டி - நானூந்

தூயசத்திரமாலயமுங்கட்டி

(க)

தத்துவச்சிவநெறியிற்சிறந்தான் - அவன்

றனக்குத்தருமதத்தமகன்பிறந்தான் - புவி

மெய்த்திடும் பருவவயதானான் - அன்னை

வீயந்தனள்பிறகு தந்தையும்போனான்

(உ)

மடிந்தவர்க்குரிய கடனைமுடித்துத் - துக்க

வாரியிலாழ்ந்துதன் மதிமடித்துத் - தேக

மிடைந்தவன் மிகமயங்கிடும்பொழுது - பொல்லா

விரதவாதியொருவனுடன் முழுதும்

(ஈ)

உத்தமமான விபூதியுந்தரித்துக் - காலி

யுடையுமணிந்து செழுஞ்சடைவிரித்துத் - தோளிற்

பத்திசேர்கண்டிகையணிபதித்துச் - சிவ

பத்தனைப்போலஞ்சக்கரந்துதித்து

(ஐ)

பொய்த்திடும் தவவேடமதுபிணந்து - செட்டி

புதல்வனைக்குடிகெடுத்திட நினைந்து - நேரிற்

றத்தரமுடனவன் மனைபுகுந்தான் - அந்தத்

தருமதத்தனுங்கண்டு கரிமிகுந்தான்

(ஊ)

நற்பதுமாசனந்தனிவிருத்தித் - தாளில்
 நறுமலர் தூவியின்னமுதருத்தி - யிரு
 பொற்பதந்தனைப் பணிந்தெழுந்து நின்றான் - வந்த
 புதுமையையடியேனுக் கருளுமென்றான் (சு)

பொய்க்குரவனுமவன் முகநோக்கி - யொரு
 பொன்னைப்பற்பலகோடி பொன்னாக்கி - நேரில்
 வைக்குந்தொழிலுமென் றனிடத்திலுண்டு - உன்கை
 வசமுற்றபொருளினே விரைவிற்கொண்டு (எ)

என்னிடங்கொடுத்துவிட்டாலுடனே - செம்பொன்
 இரவிபோற்றருவதுமென்கடனே - யாகு
 மென்னவந்தப்புரட்டன்வழுத்துஞ்சொல்லீ - ரிச
 மெனவணிகன்கேட் டகங்கொழுத்து (அ)

முன்செய்ததீவினைப்பயன்மீறி - வரு
 மோசப்பேராசைப் பேய்தலைக்கேறி - முன்னந்
 தன்வசத்திருந்த சொத்தையுமிழ்த்துப் - பின்னுந்
 தர்மப்பொருள்க ளனைத்தையுமொழித்து (க)

செய்யமகவமுதைக் கையாலே - யொன்றாய்த்
 திரட்டிநாய்தனக் கீந்தகதைபோலே - யந்த
 வெய்யபாதகன்கையிற்கொடுத்தானே - வாதி
 மெய்த்தவன்மனைக்குட்போயுத்தானே. * (ய) (ந)

விநூதம்.

தந்திர மாக மனையறை புருந்து
 தருமதத் தனைமதி மயக்கித்
 தமனிய மனைத்துங்கவர்ந்தவன் முன்பாய்த்
 தலமிசைக் காட்டெரு வடுக்கி
 விந்தையோ டென்கைக் கருவினை யூட்டி
 விதிமுறை புடத்தில்வைத் தெடுக்கில்
 மிக்கபொற் குவைகள் சிக்கெனப் பலிக்கு
 மெனப்பயில் பலமுறை காட்டி
 மந்திர மொழிந்து குகையினிற் செம்பொன்
 வளமுடன் வைத்தழன் மூட்டி
 மண்டுமெம் புகையால் வணிகனு மயங்கி
 மழையென விழிப்புன வருவி

சிந்திடச் செய்து திருடனக் கணத்திற்

செம்பொனின் குவையினை யெடுத்துத்

திடுக்கென மறைத்திட் டயத்தையக் குகையிற்

செலுத்தியே கனலிடென் றனனே.

(௫)

பின்னும் விநத்தம்

வேறு.

கனலையிட்டித் தருமத்தன் றனைத்தெளிவித் தென் றனைநீ கருதி யந்தக்

கரணமுடன் றுதிபுரிந்திக் குகையதனின் மூன்றுதினங் கனலை மூட்டி

யனலலித்துக் குகைதிறந்தா ளளவிறந்த பொற்குவையுண் டாகு நான்போ

யரிமாலூர் தியைத்தொழுதுன் றனக்குவரமளிப்பேனென்றகன் றுனப்பா

லினிதுடனம் மூன்றுதினங் கழிந்தபின்பு வணிகனதை யெடுத்துப் பார்க்க

இரும்புபெருங் கருமலைபோ விருந்ததுகண் டேங்கியவ னிறந்தா னன்று

மனதறிந்து தருமசொத்தைக் கெடுத்ததினா லிம்மதமா வாளு னென்று

மதித்ததற்கம் முனிபுரிந்த தவத்திலொரு நாட்டவத்தை வழங்கி னானே. (௬)

தருமத்தனது சாபவிமோசனமும் விருத்தை

பிழைத்தெழுதலும் அவள் விவாகமும்.

நீபதை. இராகம் - மூகாரி—நபகதாளம்.

உவந்து முனியால் வணிகனுங்கரி புருவம் போகியே - விடை

புடையவனருள் சிறந்துடன் நெய்வவடிவமாகியே

கவிந்து முனியைப்பணிந்தெழுந் துள்ளங் களித்துலாவினான் - நேவர்

கற்பகமலர் பொழிந்துடப்பர கதியையேவினான்.

(க)

தருமத்தன் செல் பெருமையை யதிசயித்துத்தொரிந்தனன் - முனி

தருமராஜனைக்கருதியே பின்னுந்தவத்தைப்புரிந்தனன்

எருமைவாகனக்கடவுளம் முனிக்கெதிர் வந்தடுத்தனன் - மிக்க

வியல்புடனுள்ளமிரங்கி வீருத்தைக்குயிருங்கொடுத்தனன்.

(உ)

உசத்தியனதை யறிந்தெழுந்து தன்னுள்ளங்களித்தனன் - பூரித்

துடல்புளகித மாகியுவகைக்கடலிற்குளித்தனன்

இசைச்சமங்கலை சசிப்பெண்களுடனெழுந் தங்குதித்தனன் பிழைத்

தெழுந்தபெண்ணைக்கண் டிரக்கமுற்றுட னின்பங்கதித்தனன்

(ஈ)

துதித்துவந்துகுச் சகமுனிவனைச்சூழ்ந்து பணிந்தனர் - பெண்ணைத்
துணைக்கையாலெடுத்திணைத்துப்பணிகள் துலங்கவணிந்தனர்
மதித்தநாமய வனத்துளோரெலா மகிழ்ந்து கூடினார் - முனி
வனைப்பரசிவனைச்சொலி வெகுவாய்க்கொண்டாடினார். (ச)

விருத்தையைக்கவுச்சி கற்குக்கொடுக்க விருப்பமிருந்துதன் - பதி
விருதைச்சமங்கலையுடனு சத்தியனுரைகள் பகர்ந்தனர்
கருத்தொடுமன்ற லோலையவர்க்குக் கடிதில்விடுத்தனர் - அந்தக்
கணத்தநாமய வனத்திலவனும் களிகொண்டடுத்தனர். (ரு)

கடிகுழல்விருத்தையைக் கவுச்சிகள் கைக்கொண்டுகந்தனர் - தந்தை
கனகவெற்புறக்கடகமா நகர்கலந்து திகழ்ந்தனர்
உடலு முயிரும் போலிருவரு முற்று முயங்கினார் - நல
முடன் மிருகண்டன் றனைப்பெற்றானந்தவுத்திவயங்கினார். (சு) (ச)

விருத்தம்.

சொற்கலையைந் தாண்டின்மைந்த னுணர்ந்த பின்பு
தூயமுனி யுபநயந மியற்றி யப்பால்
முற்கவன்பெண் மருத்வதியைத் திருக்கல் யாண
முடித்துடனவ் விருவருந் தவத்திற் சென்றார்
வற்கலைபுண் டென்மருத்து வதியுந் தானும்
வாரண சியையடைந்து மகவை வேண்டி
பொற்கலைமா மதிபுனைந்த சிவன்பா லன்பு
பொருந்திட்டார் தவநெறியி லிருந்திட் டாரே. (எ)

மிருகண்டுமுனிவர் புத்திரனை வேண்டி
வாரணசியில் தவஞ்செய்தல்.

கீர்த்தனம். இராகம் - சங்கராபரணம்—நபக்தாளம்.

பல்லவி.

அருந்தவம்புரிந்தார் - துன்பப்
பெரும்பவம் பிரிந்தார்.

அதுபல்லவி.

அருந்தவம் புரிந்தனர் மிருகண்டர்
ஆரணத்துதித்திருநதி - வாரணசிரந்தலமதில் (அருந்)

சரணங்கள்.

1. கரமிசைசுசைமுடி புனைந்து
கண்டிகை பூதியு மணிந்து
வரியுரியதழ்மிசை யிருந்து
மறைமுதன் மனுமுறை மொழிந்து (அருந்)
2. அகமுறும் அறுபகை போக்கி
ஐம்பொறி புலன்களை வீக்கி
திகமுள மறிவது சிறந்து
செகமெனு மயலது மறந்து (அருந்)
3. அத்துவிதத்தி லமுந்தி
அன்புற்றொருமை பொருந்தி
சித்தமதி லுவகை மிகுந்து
சிவபர னருள் தனை நினைந்து (அருந்) (௫)

பரமசிவன் பிரத்யக்ஷமாகி யென்னவரம்
வேண்டுமெனவினவல்.

விநுத்தம்.

சிந்தைதனை யடக்கியிந்தப் படிக்கோ ராண்டு
திருமணிக்கர் னிகையெனுமந் தலத்தி லோர்பா
லந்தமுடன் றவஞ்செயல்கண் டுமையோ டேற்றி
னமர்ந்துடனங் கெழுந்துவந்த சிவனை நேரிற்
சந்தமறை யாற்றுதித்துப் பரமா நந்தச்
சமுத்திரத்தி லாழ்ந்துபர வசமாய் நற்கு
மந்தனை நோக்கியென்ன வரங்கள் வேண்டு
மதைநன்றாய் நமதுமுன்ன மிசை யென்றாரே. (அ)

மிருகண்டு லுத்புத்ரசந்ததியைக்கோர, ஈசரஃதருள,
மாரக்கண்டர் அவதரித்து வளர்தல்.

தீபை. இதராகம் - கேதாரகோளம்—ஆதி.

இசையென்றருள்புரிந்த பசுபதியின் பொன்மல
ரிணையடியை முடியிற்குடியே - மிகு
உசிதமாகிய நவ ரசகன நயத்துட
லுவந்து முனிவனாரையாடியே (ஈ)

அந்தரியாமியாய் நிறைந்து மென்கருத்தை நீ
யறியாதவகையுண்டோ தெரிவாயே - உன்றன்
சிந்தைமகிழ்ந்தினிய சந்ததி தழைத்திடத்
திருமைந்தனெனக்கருள் புரிவாயே (உ)

என்றுமுனிவன்சொல்ல மன்றில் நடம்புரிய
மிறைவன் மிகவுங்களி கூர்ந்துதன் - அருள்
துன்றுமிவன்பத்தியை யின்றெவர்களுங் காணச்
சோதித்திடவேண்டுமென் றேரந்தூடன் (ங)

ஏற்குங்குணங்களின்றித் தீக்குணங்கள்பிணிகள்
இழிந்தகூன்குருடசடாகியும் - சன்
மார்க்கசிவபத்தியின் நீர்க்கவறிவில்லாத
வன்கண்மையுடன் கசடாகியும் (ச)

மாறுகொள்வடிவுடன் நூறுவயதுடைய
மைந்தன்வேணுமோ சிவஞானமும் - சவை
பூறுஞ்சதுர்வேதமு மாறுபத்துடனேநான்
குற்றசகலகலைக் ஞானமும் (ஊ)

புந்தியினிலெனது சிந்தனையே தவமாய்ப்
பூசனைபுரிந்திஞ்சாதுவாய் - நானும்
வந்தனைபுரிகின்ற வயதுபதினாறுற்ற
மைந்தன்வேணுமோ தெளிந்தோதுவாய் (ஈ)

எனப்பரமன்புகல்வ சனத்தைமுனிவன்செவி
ஏற்றிதற்கென் விடையென்றெண்ணியே - பின்பு
மனத்திடத்துடனேநல் வினைப்பயனெதிர்கொள்ள
மதித்திட்டாலோசனைபண்ணியே. (எ) (ஈ)

விநிதம்.

மதத்துடன் சிவனை மறந்தவ ருசித
மார்க்க மில்லாத நிர்மூடர்
வயதுநூ றுடையா ராயினும் புவியில்
மங்கியே சடுதியில் நசிப்பார்
இதத்துடனேம நிஷ்டையிற் சிறந்தே
யிடைவிடா துள்ளமோ டுருகி
யெழுதரா மறைநூ லாகமப் படிக்கின்
னிசையொடும் பூசனை புரிவோர்

விதித்திடும் வயது குறையினு நன்மை
 மிகுதியா லாயுள் பெற்றோங்கி
 மேன்மையுற் றிடுவ ராதலா லுன்றன்
 விரைமலர்ப் பதத்தின்மீ தன்பு
 கதித்திடும் புதல்வ னளித்தெனைக் காக்கக்
 கடவையென் றுரைத்தலும் பரமன்
 கருத்தினி லுகந்தம் முனிக்கொரு மகவைக்
 கருணைகூர்ந் தளித்தகன் மனனே.

(க)

நீபதை. இராகம் - எதுதலகாம்போதி—அடதாளம்.

வரம்பெற்றரன்கருணை - யுரம்பெற்றுமருத்வதி
 மாளாள் - கர்ப்ப - மாளாள் - வசி
 கரம்பெற்று மதிக்கொரு - நிறம்பெற்றொளி சிறந்து
 கதித்தனள் - உள்ளன் - புதித்தனள்.

(க)

மதிக்கனையவதனம் - பசத்து மூன்று திங்களில்
 மசக்கையால் - அன்னங் - கசக்கையால் - நன்றாய்த்
 திதிக்கும்பாலமுதூட்ட - மருட்டிக்குமட்டிமதி
 தியங்குவாள் - மேனி - கயங்குவாள்.

(உ)

கனத்துப்பனைத்தெழுந்த - தனத்துமணியிரண்டுங்
 கழுத்தனள் - அரு - வருத்தனள் - தாய்
 மனைக்குளேந்துதிங்களி - லழைத்துப்பொன்வளைகாப்பு
 மாட்டினார் - கலன் - பூட்டினார்.

(ங)

சட்டமோடறுதிங்கட் - சூரியதியற்றிமலர்
 சாற்றினார் - உவந் - தேத்தினார் - மதி
 யெட்டிற்றூரிகமடி கட்டி மனையின்மசை
 யேற்றினார் - பேணிப் - போற்றினார்.

(ச)

ஐந்திருமதியுநி - றைந்துபூணகெர்ப்பா
 வதியுற்றாள் - நன்கு - வதியுற்றாள் - அர
 விந்தமனையமுக - முந்தளிர்ந்தரளம்போல்
 வியர்வுற்றாள் - தளர்ந் - தயர்வுற்றாள்.

(சூ)

இரவிதகரின்மன்ன - குருவுப்புக்ருமுச்ச
 மேறவும் - பல - மூறவும் - பின்னும்
 மருவுமறுகோள்களு முரியசுபக்கரகத்தில்
 வதிக்கவும் - நல - முதிக்கவும்.

(சு)

புதனுக்கினிமையுற்ற - மிதுனலக்கினம்வந்து
பொருந்தவும் - கலை - திருந்தவும் - சிலை
மதனுக்கணையவொரு - சுதனைப்பெற்றனன்முக்
மதியினுள் - மருத் - வதியினுள்.

(எ)

தந்தைமிருகண்டரா - நந்தமெனுங்கடலிற்
ருழந்தனர் - தீதைப் - போழந்தனர் - உடன்
சிந்தையன்பொடுமறை - யந்தணரணைவர்க்குந்
தெரிவித்தார் - நேரில் - வருவித்தார்.

(அ)

கலைவப்பொடிகதம்பப் - பொடிகள் சந்தனமொடு
கரைத்தனர் - வாரி - யிறைத்தனர் - செந்நெல்
நிலமணியிரை செம்பொன் - சலவைசோடசதானம்
நேர்ந்தனர் - அன்போ - டந்தனர்.

(க)

உவக்குங்கலையனைத்தூந் - திரட்டிச்சேனைமைந்தனுக்
கூட்டினார் - நன்னீ - ராட்டினார் - செங்கை
குவித்தூவதினத்திற் - குலதெய்வங்களைச்சொல்லிக்
கூப்பிட்டார் - வேண்டிக் - காப்பிட்டார்.

(ஊ)

செனித்ததன்பதினொரு - தினத்திற்சாதகர்மமுன்
செய்தனர் - வியப் - பெய்தனர் - எழி
லின்பொற்பணிகளலங் கரித்து மணித்தொட்டிலி
வேற்றினார் கண்ணா - ருற்றினார்.

(கக)

மார்க்கண்டெனவயன் - தீர்க்கமுடனேநாமம்
வைத்தான் - கண்டு - மெய்த்தான் - சன்
மார்க்கமுடனே மூன்று - வயதிற்சௌள மணம்
வரித்தனர் - சிகை - தரித்தனர்.

(கஉ)

ஐந்துவயதிலகூ - ராரம்பஞ்செய்துச்
ராட்டினார் - இசை - நாட்டினார் - பின்னும்
முந்தும் வயதேழில் - மைந்தபூணால் மணம்
முடித்தனர் - வாழி - படித்தனர்.

(கக) (எ)

மார்க்கண்டருக்குப் பதினொருமாண்டு நெருங்குதல்கண்டு
மிருகண்டுமுனி விதனமுறல்.

விருத்தம்.

கருத்திலுவந் துபநயன முடித்த பின்பு

கலைகள்மறை யாவுமைந்தன் கற்ற ராய்ந்து

நிருத்தனரு ளியவயதிற் பதினைந் தாண்டு

நிறைந்துபதி னொருண்டு நெருங்கக் கண்டு

திருக்குமரன் வடிவையுஞ்செய் கையையு நோக்கிச்
 சிந்தைமிகத் தளர்ந்துமிரு கண்டன் ருணும்
 வருத்தமுற்றுப் புகலினிவே ரென்றுங் காணு
 வகையற்றான் மிகவுமதி திகைவுற்றனே. (10)

கீர்த்தனம் இராகம் ஆகீரி—நீரிபுடை. தானம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் - இந்தவிதிச்
 கெப்படி உய்வேன்.

அதுபல்லவி.

தன்னெஞ்சறியாவிதற்கோர்
 தந்திரமொன்றுங்காணேனே.

(என்ன)

சரணங்கள்.

வாரணசிதனிற்சென்று வருந்தித்தவமுயன்று
 ஆரணப்பொருள் தனைக்கண் டடிபணிந்து
 பூரணவயதுள்ளஸத் புத்திரன்றனை நீர்வரம்
 தாருமென்றுரையாடாமல் தவறிமோசம்போனேனே. (என்ன) (ச)

குளிர்ப்பாயின்னமுதாட்டிக் - குலமணிக்கலன்பூட்டி
 வளர்த்துக்கலைதேர்ந்தயெள - வனவயதில்
 தளிர்ப்பொன்மேனியும்குஞ்சிச் சடையும் நடையும்கண்டு
 களித்த கண்ணைக்கிளநக்கடவுள் சோதனைசெய்தால் (என்ன) (உ)

அருணோதயத்திலேகி ஆர்ந்தநதியில் மூழ்கிச்
 சுருதியோடனுட்டானத் தொழின் முடித்துக்
 கருதிப்பூசைபுரிந்து கடவுட்கடிமையான
 திருமைந்தனுக்கிமதி தீவரமாகநேர்ந்தால். (என்ன) (ஊ) (அ)

மேற்கூறிய காரணத்தால் மருத்வதி புலம்பல்.

வேண்பா.

கம்பலையி லாழ்ந்துமிரு கண்டமுனி யிந்தவிதந்
 துன்பமுறல் கண்டு துடிதுடித்தே - வெம்பிக்
 கருத்துதிரஞ் சோரவிரு கண்ணருவி சார
 மருத்வதியி னுள்புலம்பு வான். (க)

கீர்த்தனம் இராகம் - நீலாம்புரி—நுபகநாளம்.

பல்லவி.

அருமைமைந் தா உனைப்பிரிந் தாலெந்தவிதம் சகிப்பேன் + இந்த
அனியாயத்தை யாருடன்சொல்லித் தேரிநிர்வகிப்பேன் - என் அருமை.

அனுபல்லவி.

பரமசிவனைக் கருதிச்சுருதி பகர்ந்தருந்தவிம்புரிந்து நிறைந்த
பத்து மாதம் சுமந்துணைப்பெற்று நான் பாரித்துடலம் பூரித்திருந்தேனடா
[என் அருமை.

சுரணம்.

திதிக்கும்பாலுடன முதுமருத்தித்
திருமுகத்தொளிதிருத்தி - நிறை
மதிக்கொருவண்ணமாகமடியில்
வைத்தனைத்துன்றனை நித்தம்வளர்த்தேனடா. (என் அருமை) (க)

புணரியைக்கடைந் தமுதங்கண்டவர்
போலுனைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன் - செந்
தணல் விழிச்சமன் முனிவுகொண்டுள்ளைத்
தடுத்திமுக்கும் நாளடுத்ததே ஐயையோ. (என் அருமை) (உ) (க)

மார்க்கண்டேயர் தாய்தந்தையர்களைத் தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

தந்தைதா யிருவர்களுந் தயங்கும்போதிற்
றனையனவ ரடிபணிந்திட் டெழுந்துநின்றே
அந்தோஎன் னையாஎன் னையே உங்கட்
காகுலமே தெனப்பகர்ந்த சுதனைக்கையாற்
சின்தையன்போ டனைத்துமுச்சி முகந்து முன்னுட்
சிவனளித்த வரமிதென நவிலக்கேட்ட
மைந்தனிள நகைமுகங்கொண் டிதற் கோவிந்த
மலைவென்பான் வீணிலென்க வலையென்பானே. (கக)

வேண்பா.

துஞ்சிடுவான் மைந்தனென்று துன்பமுற்று ளங்கலங்கி
யஞ்சுவதெனென்மொழியை யாய்ந்தருள்வீர் * செஞ்சடையின்
மத்தருக்கோ டக்கணிந்த வன்பதத்தி லன்புகந்த
முத்தருக்க வத்தைவரு மோ. (உ)

கீர்த்தனம். இராகம் - சகானு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவனை நினைந்தவர் எவர்தாழ்ந்தார் - ஸதா
சிவனை மறந்தவர் எவர்தாழ்ந்தார்.

அனுபல்லவி.

மவுனசித்தர்கள்முதற் சனகமுனிவர்கள் தன்
வசத்திலனுதினமும் வசித்தருளும்பரம. (சிவனை) (ச)

சரணங்கள்.

மனப்பயங்கரங்கொண்டமரர்வெருண்டு - விழ
மருட்டிவந்த விடத்தைத் திரட்டிஉண்டு - வெம்பிக்
களைத்தலறியதெய்வகன்னியர்கள் திருமங்
கலத்தைக்கந்தராயிசை நிலைக்கச்செய்தருள் பர. (சிவனை) (உ)

சிரித்துத்திரிபுரத்தை எரித்தழித்தும் - தக்கன்
சிரத்தையறுத்திட்டழல் தனிலொழித்தும் - அகங்
கரித்துமுனிவர்விட்ட வரிப்புலியைக்கொன்றத
ருளித்திடையிற்றரித்த நிருத்தனெனும் பரம. (சிவனை) (ங)

இருப்புத்தம்பத்தைச்சித ஶ்ரீத்திடுமோ நெருப்
பிடையிற்பு முவந்துயிர் தரித்திடுமோ - மன
வருத்தமின்றிக் கண்மலர் பறித்துப்பூசனைசெய்த
மாலுக்குநேமிதந்து பாலித்தருள்புரிந்த. (சிவனை) (ச) (ஐ)

மார்க்கண்டேயர் காசிசென்று சிவனை ஆராதித்தல்.

விநீதம்.

அந்திவண்ணன் றினையடுத்துப் பூசை செய்திங்
கழியாத வரம்பெற்று வருவேனீங்கள்
சிந்தைகவல் கிடவேண்டா மெனப்பகர்ந்த
சேயனைக்கை யாற்றமுவித் திருநீரிட்ட
தந்தைதா யடிபணிந்து விடைபெற் றேகிச்
சங்குலவு கங்கைதனிற் றானஞ் செய்து
நந்திவா கனவிசுவே சனைப்பூ சிக்க
கலஞ்செய்தான் சந்நிதிமூ வலஞ்செய்தானே. (கஉ)

பின்னும் விநந்தம்.

இறையவனை வலஞ்சூழ்ந்து சிவனே நானிங்
 கியற்றிடும்பூ சனைக் கொன்றுங் குறைவுறும்
 னிறைவேறும் படிசுருணை புரிவா யென்று
 நின்மலன்றன் கோயில்தென்பா லொருபாகத்தில்
 முறைவழியோ ரமிர்தலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்து
 மொழிந்திடுஞ்சி வாசகத்தின் படிக்கு நன்றாய்த்
 தறுகணமன் றனைச்செயிக்கக் கருதியாரா
 தனஞ்செய்தான் பக்திசா தனஞ் செய்தானே. (கக)

ஆர்யா—ஔராகம் பியாக்—ஆதிதாளம்.

ஒடி சிவாய வரஜேஸ்வராய ஸஸிஸெவராய நஉ ஒடி.
 லுவாய மூணவல்லுவாய. வுஷதாணவாய நஉ ஒடி.
 ஒடி ஹராய சிவஸங்கராய விஷகூஜராய நஉ ஒடி.
 வராய சுதிவஸூஜராய லுஜஜூஜராய நஉ ஒடி.
 ஜிதாய மூணரஜிதாய உநிவி.கிதாய நஉ ஒடி.
 ஹிதாய ஹரிவஸூதாய வுரவாஜிதாய நஉ ஒடி. (கக)

பரமசிவன் மார்க்கண்டருக்குப் பிரத்யகூமானவுடன்
 மார்க்கண்டேயர் சிவனைத் துதித்தல்.

விநந்தம்.

அங்கம்வா யகமொருமை யுடனே பூசித்
 தைந்தெழுத்தை யுருவேற்றித் தியானஞ் செய்யுந்
 துங்கமைந்தன் மெய்யுழுவந் கணுகனுகி
 லோமசடா தரணுவந்து கருணை கூர்ந்து
 மங்கையுமை யவளொடுமால் விடையிலேறி
 வருதல்கண்டு மார்க்கண்ட முனிவனேறிந்
 கங்குகரைக் கடங்காத பரமா நந்தங்
 கதிக்கின்றான் முழுமறையாந் துதிக்கின்றனே. (கச)

கீர்த்தனம் சங்கராபரணம்—நுபக்தாளம்.

- ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர
 ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர வரஜேஸாடியாஜொ. (1)
 கரூணாகர வஸூரநாயக காசிதவமஹூஷாயக ஸிவ (2)
 நிஜவஜ்ஜநவஸிவாம நித்யாநடிவியொம ஸிவ (3)
 கரய்யுதஸகுமகவாம மர்ஜகஸர வணிகாம ஸிவ (4)
 ஸாஹஸ்பிகவஸகாஸ ஸாஹுகெமாவஸநிவெஸ ஸிவ (5)
 நிமலாமலவஸவார நிரகுமலமணவஸிவார ஸிவ (6)
 ஜபிமஸூஷாஸ்யுஷாஸூஷா ஸ்யுதநதஜுநிஜநவொஷ (7)
 (கஉ)

மறலியைச் செயிக்க விரும்பிய மார்க்கண்டருக்கு ஈசன்
 அபய மளித்துத் திருவடிதீகைக் செய்தபிறகு மார்க்
 கண்டேயர் அனேக நலங்கள் தெரிசித்துப் பிறகு
 திருக்கடலூர் வந்து ஈசனைப்
 பூசை புரிதல்.

விநுத்தம்.

- சுருதியோ டிசையாற் றேத்திரம் பயின்ற
 சுந்தரப் புதல்வன்மீ தன்பு
 தேய்ந்துநின் றனக்கு வேண்டிய வாத்தைத்
 துலக்குமா யெனக்குரை யென்னப்
 பரிவொடு வணங்கி மறலியைச் செயித்துப்
 பாரிடத் தழிலிலா வரமும்
 படைத்துன தரிய பதமல ரிணையைப்
 பண்புடன் பூசனை புரிய
 வருள்புரி வாயென் றுரைத்திடப் பரம
 னஞ்சலஞ் சீலையெனக் களிப்போ
 டபயமுங் கொடுத்து முடிமிசை தனிற்பொன்
 னடியிணைக் கமலமுஞ் சூட்டித்
 திருவரு மறையச் சிவதலந் தோறுஞ்
 சென்றபூ சனைபுரிந் தப்பாற்
 திருக்கட லூர் சென் றமிர்த லிங்கத்தைச்
 சிறப்பொடு பூசைசெய் தனனே. (கஊ)

கீர்த்தனம் இராகம் - தன்யாசி—நபகதாளம்.

பல்லவி.

விக்ரமமார்க் - கண்டன் சிவனை

விரும்பிப் பூசை செய்தனனே.

அதுபல்லவி.

வற்கலையுடை - யணிந்து பொருந்து

மான தளாசனத்திருந்து

விற்கனகக் கண்டகையுஞ்சுடி

மிகவுமுள்ளன்பு கூடி.

சுரணங்கள்.

திருத்தமாய் மஹன்யாஸ மேகா

தெசருத்திரத்துடனனேக

விருக்கொடு மகதாபிஷேக

மியற்றி முயற்சியாக.

(விக்ரம) (க)

தளிருறும் வில்வ தளங்களெடுத்துச்

சகத்திர நாமங்கள் தொடுத்து

ஒளிபுறந்துபதிபங் காட்டி.

யுரிமையோட முதுட்டி.

(விக்ரம) (உ)

தங்கு மின் மருமலர் சொரிந்து

சந்நிதிம வலம் புரிந்து

அங்கமுழுதும் படியத்தாழ்த்து

ஆந்தகக் கடலாழ்த்து.

(விக்ரம) (ஊ) (கஊ)

மார்க்கண்டருக்குப் பதினொறு வயதானவுடன் எம

தூதன்வர அவன் அவர்கிட்ட அணுக

முடியாமல் திரும்பி எமலோகம்

சென்றதும் அங்குநடந்த

விருத்தாந்தமும்.

விநீதம்.

இறைவனையாங் கிடைவிடா தருச்சித் தேத்து

மியல்புறுமார்க் கண்டனுக்குப் பதினொண்டு

நிறைவுறுதலறிந்துடனே ரெமது தன்கண்

ணைருப்பெழுமுத் தலைச்சுலங்காத்திலேந்திக்

கறையுட லோடெழுந் தொருங்கிப்புதல் வன்றன்னைக்

கண்டுடலம் பதைபதைத்துக்கனலைக் கிட்டும்

பொறியரவ மெனவொடுங்கிப் பெருமூச்சிட்டும்

புழுங்கினான் அறிவீழ்ந்து மழுங்கினனே.

(கசு)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை - 600090.
(விக்ரம)

நீபதை. இராகம் - காம்போதி—அடதாளம்.

அறிவுழிந்துடன் று தன் மறையவன் றனைக்கிட்ட
வணுகவொண்ணுதென்றோட்ட மெடுத்தானே—சென்று
தறுகண மன்றனைக்கண் டடிபரவியே நாவுந்
தளர்ந்து செய்திகள் சொல்லத்தொடுத்தானே. (க)

சண்டனென்றுனையேத்தித் துண்டரீகமா யெங்குந்
சட்டஞ் செலுத்திவந்த புகழ்போச்சே - யெம
தண்டனையென்பது மார்க் - கண்டனளவிலின்று
செம்பிற் புளியிட்டது போலாச்சே. (உ)

கறைக்கண்டனையருச்சித் திருக்குங்குமான்றவக்
கனல்பட்டென்னுடெலங்கும் வெந்தேனே - தலை
முறைக்குமினிமேலவ னிருக்குந்திசையை நோக்க
முடியாதென்றொளித்தோடி வந்தேனே. (ங)

என்றுது துவன்சொல்லத் தென்றிசைக்கதிபன்கண்
ணெரிபோற்சி வந்துடலம் வேர்த்தானே - யிரு
குன்றென்னும் புயந்தட்டி மன்றிலிருக்குஞ்சித்
குப்தனி ருவரையும்பார்த்தானே. (ச)

மார்க்கண்டன் றனக்குற்ற வயதையுரைப்பீரென
வணங்கியக் கணக்கவர் விரித்தாரே - யதி
தீர்க்கமுடன தனைப் பார்த்துச்சமனைநோக்கிச்
சிற்தைதெளிந்ததைவி வரித்தாரே. (ஊ)

நீற்றொளியிறைவன்முன் சாற்றுமெண்ணிரண்டாண்டு
நேற்றுடனே சரியாய்த்தீர்ந்ததே - நிறை
யாற்றல்சேர்யமன்சீட்டை மாற்றலரிதென்றசொல்
லழிந்தவமானம் வந்துநேர்ந்ததே. (ஈ)

பூதிகண்டிகையணிந் தாதிசிவனைப்பூசை
புரிந்துமகிமை சிறந்தோரேனும் - நல்ல
மூதறிவுடனைந்து புலனைவென்றருந்தவ
முயன்றுமும்மையுந் துறந்தோரேனும். (எ)

எட்டுணையாகிலுமுன் னிட்டகட்டளைதன்னை
யாவராலுங்கடக்கவரிதாமே - தவச்
சிஷ்டனிவனுக்கந்த வஷ்டகுணமூர்த்திதந்
திருக்கும்வரமென்னமோ தெரியாமே. (அ) (கச)

எமதர்மன் மார்க்கண்டனைப் பிடித்துவரக்
காலனை ஏவல்.

விநந்தம்.

சித்திரனுங் குப்தனுயிவ் வாறுகூறத்

தென்றிசைக்கா வலனடங்கா முனிவுகொண்டு

பைத்தலைவா ளரவெனவுங் கரித்திட்டோங்கிப்

படிற்றுங்கா லனையழைத்துப் பரக்கநோக்கி

மைத்தடங்கண் டனைவழிபா டியற்றிறெஞ்சின்

மதமிசுந்தமார்க்கண்டன் றனைப்போய்ச்சீறிக்

கைத்தலத்தா விழுத்தெமது சபைமுன்பாகக்

காட்டென்பான் பம்பரம்போ லாட்டென்பானே.

(கௌ)

கீர்த்தனம் இராகம் - தோடி—ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பிடித்துக்கொண்டென்றன்ஸபை

முன்னேவிட்டா - அவனைநீ,

அது பல்லவி.

சடுத்தம்பெசினாலுன்கைத் - தறுபாசத்தைவீசிச்

சிறுவனைப்—(பிடி)

சுரணங்கள்.

சிவனையர்ச்சித் திட்டுளத்தி-லுவகை-முற்றியேயன்

பூறிச்

சிறியவர்செம் பெரன்பெற்றறற்போற்-பருமிதந்தலைக்கொண் டேறிக்

கவிலயற்ற வன்வசிக்குங்-கடநகர்சென் றெதிர்த்

தேறிக்

கட்டியடித் திட்டுன்புயந்-தட்டியென்புகழ்

கூறிச்

சுடுதியிற்—(பிடி) (க)

சூதனழைத்தாள்வாராம - லேதுக்கிந்தத்திண்டு

மிண்டோ

சொற்கேளாக்குட் டிபோலிவ னுக்கிந்தம னமு

றண்டோ

வேதன்முத லோரும்என்சொன் மீறியே நடந்த

துண்டோ

விட்ரோமாகநாளிட்ட கட்டளைக்கிரண்

டுண்டோ

கதியொடு—(பிடி) (உ)

கைக்கதையாலடித்துடலைக்கலங்கவிழுத் தாட்டி
கண்டகங்கொண்டுதுளைத்துத் துண்டரீகம்செய்து வாட்டி
வக்கிரமாகியஉன்றன்-உக்கிரரூபத்தைக் காட்டி
மங்கியவறிடமுன்கைச்-சங்கிவிதினைப் பூட்டிச்
சினமொடு—(பிடி) (ந.) (கரு)

காலன் விடைபெற்றேகி மார்க்கண்டரைக் கண்டு
அணுகமுடியாமல் தன் உருவங்காட்டி-
நயந்து வேண்டல்.

விநத்தம்.

சுருத்துழன்று தருமனிவ்வாறுரைக்கக்கேட்டுக்
காலனெமனடிபணிந்து விடைபெற்றேகித்
திருக்கடலூரீசர்சரணம்புயத்தைச்
சிந்தையிலுற்றந்தரங்கபத்தியோடு
மருச்சனைசெய்தினிதிருக்குங் குமரனைக்கண்
டதிசயங்கொண்டணுகநம்மான் முடியாதென்றே
வருத்தமுற்றுத் தனதுருவங் காட்டிச்சென்று
வணங்கின்று நயந்துரைகள் வழங்குவானே. (கஅ)

கீர்த்தனம் இராகம் - சங்கராபரணம்—தீநுபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கண்டேயரே சொல்லக்கேளும் - மன
வருத்தங்கொள்ளாமலெனை - யாளும்.

அநுபல்லவி.

ஆர்க்கும்உயர் தென்றிசை - காக்கும்காவலனெம
னெலையனுப்பவந்த - காலனென் பேரையா. (மார்க்கண்)

சரணங்கள்.

ஏற்றுடையோனுமக்குச் - சாற்றுமெண் ணிரண்டாண்டு
நேற்றுடனேதீர்த்ததே - இன்றைக்கிறுதிக்க
கேத்தகாலமும்நேர்த்ததே - தலைவீதியை
மாற்றயாவராலுமாகாதே - பர
மந்தித்திடினும் போகாதே - எங்கள்
கூற்றுவனருகிலிப்போதே - சித்தங்
கோணதென்னுடன் வரவேணும் தடையில்லாதே (மார்க்கண்) (க)

நிருத்தன் றனையருச்சித் - திருக்கும்செய்கையை எங்கோன்

திருச்செவியினிலோர்ந்து - உமைரகழிக்கக்

கருத்தினி லருள்கூர்ந்து - அங்கு

வரச்சொன்ன மொழியைத்தள்ளாமல் - அவ

மதித்தென்னுரை தனை யெள்ளாமல் - இந்தச்

சரித்திரம் எவர்க்கும் விள்ளாமல் - தங்கள்

தாஸன் என் மீதிலா - பாஸங்கொள்ளாமல் (மார்க்கண்) (உ)

தண்டநாயகனும்மைக் - கண்டவுடனே நோரில்

அண்டிவந்தழைத்திடுவான் - தன்னாநந்தம்

கொண்டிடல் தழைத்திடுவான் - திருத்

தொண்டனென் றுவந்துரைசாற்றுவான் - மலர்

சொரிந்துபசரித்துமைப் போற்றுவான் - வானில்

அண்டர்வாழ்பதவியி லேற்றுவான் - மிக்க

அவத்தைப்படுத்தும்பிற - வித்துயரைமாற்றுவான். (மார்க்கண்) (ங) (கசு)

மார்க்கண்டர் காலனை இகழ்ந்து ஓடிப்போவெனல்.

விருத்தம்.

நயமுடனிப் படிக்கால னலிலக்கேட்டு

நகைத்துடனே மார்க்கண்ட முனிவன்றானும்

பயனிலசொற் பா ராட்டும் பதையுன் றன்

பலத்தையறி வேனண்டர் பதியுமாயோ.

னயன்பதியுஞ்சிவனடியா ரளித்தபேர்க்குண்

டகம்படியா தெழுந்தோடிப் போவாயென்ன

வியந்தவனும் பயந்துடனேதெற்கே நோக்கி

மேவினான் யமனிடம்போய்க்கூவீனானே. (கக)

காலன் ஓடி இதனை எமனிடம் சொல்ல எமனும்

மகிடவாகனத்திலாரோகணித்து எமபடர்க

ளுடன் மார்க்கண்டரிடம் செல்லல்.

பின்னும் விருத்தம்.

விடங்கிளர்கண் டனுக்குரிய மார்க்கண்டன்பால்

வினைக்காலன் போயவழிப் பட்டுவந்த

தடங்கலுமங் கவை யெதிர்நின் றுரைக்கச்சீறி

யந்தகன்கேட்டரி விழியிற்சிந்த நோக்கி

மடங்கலென உறுமியெம படர்கள் சூழ
 மகிடவா கனமிசையா ரோகணித்தே
 கடுங்கொடுமையுடன்றனது புரத்தைவிட்டுக்
 கடந்திட்டான் விருதுசொல்லி நடந்திட்டானே. (உய)

கீர்த்தனம். இராகம் - ஆரபி—அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

சண்டன்சினங்கொண்டுத் - தண்டமதாகமார்க்
 கண்டன்முன் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

துண்டரீகங்கொண்ட - வண்டனுடலைத்
 துடிக்கக்கெய்தாவி-குடிக்கிறேன் பாரென்று. (சண்டன்)

சாணங்கள்.

அம்பொன்மணிமகுடம் புனைந்தாபர
 ணங்களும் பூட்டிக்கொண்டு - மலர்த்
 தும்பையுடன்பல வம்பவீழ்மாலைகள்
 தோண்மிசை சூட்டிக்கொண்டு - வல்லி
 ரும்புடைவாள் சரியுஞ்சமுதாடும்
 எடுத்துக்கைதீட்டிக்கொண்டு - ஆ
 டம்பரமாகவே சம்பிரதாயம்பா
 ராட்டிக்கொண்டுதலை யாட்டிக்கொண்டு - கோரச் (சண்டன்) (க)

முண்டியமபடர் தொண்டு புரிந்தெதிர்
 முத்துக்குடை பிடிக்க - ஓசை
 மண்டிடும் பேரியா லண்டகடாகமுந்
 துண்டு துண்டாய் வெடிக்கச் - செழும்
 புண்டரீகன்முத லண்டர்கணஞ்சம்
 புழுங்கிக் கண்ணீர் வடிக்க - பக்கத்
 தண்டியேசேனைக ணின்றெச்சரீகை
 படிக்கச் சகங்கள் பொடிக்கத்துடிப்பொடு. (சண்டன்) (உ)

நேசித்தரன்றன்னைப் பூசித்திட்டேய்க்கும்கை
 யிற்றனை பூட்டுகிறேன் - கால
 பாசத்தை யென்கையால் வீசிப்பிணித்துக்
 கழுத்தினில்மாட்டுகிறேன் - மிக

எசிப்பழித்திட்ட ரோசத்தைநெஞ்சில்வைத்
 தென்திறங்காட்டுகிறேன் - முற்றும்
 வாசித்தறிவின்றி மாசுற்றமூடனை
 வாட்டுகிறேன்பிடித் தாட்டுகிறேனென்று. (சண்டன்) (௩) (௧௭)

எமன்வரும் சப்தத்தைக்கேட்டு மார்க்கண்டர்
 சிவனிடம் அபயமிடல்.

விருத்தம்.

அதிகமுனி வொடுமறலி வரும்பேரோசை
 யருந்தவத்தி லுயர்ந்திடுமார்க் கண்டன்கேட்டிங்
 கிதுவுமொரு அதிசயந்தா னெனவேநெஞ்சி
 லெண்ணியா லோசனைகள் பண்ணித்தேர்ந்து
 புதுமலர்கொண் டருச்சீனசெய் திருகைகூப்பிப்
 புரகரா அரகரா சம்போ வென்றே
 மதிபுனைந்த வழதகடேசனை யாசித்து
 மறுகுவான் துதிபுரிந்துள் ளுருகுவானே. (உ௧)

கீர்த்தனம் இராகம் - நாதநாமக்கீரியை—நிருபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அபயமபயஞ்செகதீசா - சம்போ
 அபயமபயஞ்செகதீசா

அனுபல்லவி.

விபவப்பிரகாசகை லாஸநி வேசா. (அபயம்)

கரணங்கள்

கரளமணிந்தசுகந்தரணே - திவ்விய
 சொருபமலைமடந்தை மருவுஞ்சந்தரணே. (அபயம்) (௧)

அகமும்புறமு முறைபவனே - உயர்
 நிகமமுடிவீனி லெஞ்ஞானமும் வாழ்பவனே. (அபயம்) (௨)

சுரநதியணிந்தமுக்கணனே - மன்றிற்
 பரதநடம்புரியும் வரதசற்குணனே. (அபயம்) (௩)

தவத்தி னர்க்கருளும் தற்பரனே தொண்டர்
 பவத்தை யகற்றுந்தொழில் படைத்த சங்கரனே. (அபயம்) (௪) (௧௮)

எமன் மார்க்கண்டீனத் தன்னூர்க்கழைக்க இவர்மறுக்க
அவ்விருவருக்கும் நடந்த சம்வாதமும் எமன் தன்
பாசத்தை வீச எடுத்தலும் மார்க்கண்டர் அமுத
விங்கத்தைத்தழுவி முறையிடலும்.

—
விருத்தம்.

மறையொடுமீவ் வாறுமைந்தன் றுதிக்கும்போதின்
மறலி யம படர்களுட னருகில்வந்து
திறமிசூந்த சிவபூசை வேளைபார்த்துத்
தீக்கராடி புகுந்த துபோற் சினந்துநோக்கி
யிறைவனுனக் கன்றளித்த பதினாறாண்டு
யின்றோடு தீர்ந்ததென்னூர்க் கெழுவாயென்ன
உறுதிகொண்மார்க் கண்டனதை மறுத்திடக்கேட்
டுரஞ்சொல்வான் சமன்கடிந்து த்தரஞ் சொல்வானே. (உஉ)

விருத்தம்.

யிண்டியெதிர் நின்றும்புரு கண்டமுனி மைந்தனை
வெகுண்டு சமனுறுமிநோக்கி
விப்பிரகு லத்ததனி லுற்பவித் துச்சகல
வேதமுறை யாகமங்கள்
விரிவொடு முணர்ந்து மன தறிவிலாவெறியர்போல்
வீதிவலியகற்றி யிந்த
மேதினியி லழியா திருக்கலா மெனஅதிக
வீணாசைகொள்ளவேண்டாம்
அண்டர்பணி யரணையர்ச் சிக்கின்றபலனுன
தரும்பவ மொழிப்பதல்லா
லாசற்ற நமதுகர பாசமதைவீசிளு
லண்டி யதனணுகுருது
ஆற்றுமண வினையெண்ணி ஞாலுமென் ஞாலிற்
தவர்கணக் கிடவொணுது
ஆதலா லதைமறுத் தேதயிரி யங்கொடென்
னருகிலினி வருவையாளுல்
வண்டுலவு தண்டுழா யவனுலகை வேண்டினும
லரவனுல கைவேண்டினு

மருவுலவு தருநிழலை வேண்டினுந் தடையின்றி
 மனதுவந் தருள்புரிசுவோம்
 மைந்தனை வாவென விரைந்திட நகைத்துமதி
 மார்க்கண்ட னவனைநோக்கி
 வாய்ந்தசிவ னடியார்க ளாய்ந்தமூ வுலகினையு
 மதியார்க ளுனையுமதியார்
 சண்டனே தொண்டையும்வ நண்டுனது நாவது
 தடித்தெரிவு கொள்ளாமலே
 தடையின்றி நீவந்த நடவையைத் தேடெனத்
 தணலென முனிந்தெழுந்தே
 தாக்கியம பாசமதில் வீக்குதற் கவனுறத்
 தனையனுள மலையாமலே
 தனதிரு காத்தினு லமுதலிங் கேசனைத்
 தழுவிமுறை யிட்டனனரோ.

(உ௩)

கீர்த்தனம் இராகம் - செஞ்சுருட்டி—ஆத்தாளம்.

பல்லவி.

மிர்த்யஞ்செயா - ஓ - மிர்த்யஞ்செயா.

அநுபல்லவி.

மத்தமுயலகன்ப - தைத்துநடுங்கஉட

லத்திலொருபதம்ப - தித்துநடம்புரிந்த

(மிர்த்யம்)

ஶரணங்கள்.

பத்திசோ தனைக்குநான் தரமில்லையே - சிவ

பரனே யெனக்குவேறா - தரமில்லையே - பரு

மத்தினிடைதயிர்போ - லெய்த்துடைந்து நொந்துச

லித்தென்னுளம்பரத - வித்துருகுதென்செய்வேன் (மிர்த்யம்) (௧)

முந்தநீதந்தவரம் பொய்யாமலே - பூசை

முயற்சிக்கோரிடையூறு செய்யாமலே - சற்றுஞ்

சிந்தையறில்லாத வெந்தறுகண னுன

அந்தகன்பயந்தோட வந்துதவிசெய்குவாய்

(மிர்த்யம்) (உ)

பாசத்தைவீசவேனென்-றுறுக்குறானே - யம

படர்களைக்கொண்டென்றனை யொறுக்குறானே - சிவ

கோசத்திருந்துவீரா வேசத்துடனெழுந்து

மோசச்சமனைவென்று நேசித்தெனைரெகிப்பாய். (மிர்த்யம்) (௩) (௧௧)

எமன் பாசத்தைவீசி மார்க்கண்டரை இலிங்கத்தோடு
சேர்த்திழுக்க சிவன் இலிங்கத்திருந்து பிரளயகால
உருத்திரராயெழுந்து எமனை உதைய
எமன் இறத்தல்.

எருத்தம்.

பத்திமைந்தன் மிகமுறையிட்டலறநேரிற்
படிநெறமனும் பாசமதை முடுகிவீசிப்
பித்துநடுங் காதிலிங்கத் துடனே சேர்த்துப்
பிணித்துமைந்தன் றனைச்சுருக்கித் திழுக்க ஈசன்
சித்தமகிழ்ந் திளவலையா தரிக்கலிங்கத்
திருந்துதிடு திடுதிடெனப் ப்ளையகால
ருத்திரனா கிச்சினங்கொண் டெழுந்துகாலா
லுதைக்கின்றான் வீழ்ந்தெமனும் பதைக்கின்றனே. (உச)

ஓராகம் - கல்யாண - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானே யந்தகன் - மண்ணிற்
படிந்தானே மலைபோல்.

அனுபல்லவி.

திடங்கொள் சிவபத்தனென் - நடங்காமல் மதிடுகட்டுச்
சினத்துடனே சென்றெதிர் - முனைத்திட்டகமேவிட்டு
நடுங்கக்காலபாசந்தொட்டிடஞ்சல் செய்ததைத்தொட்டு
நடித்தெழுந்தருத்திர னிடக்காலாலுதைபட்டு. (மடிந்தானே)

சுணங்கள்.

வனத்தனிந்திரன்முதல்-அனத்தனமர்களும்
வாய்புலர்ந்தருண்டு லொடுங்கவும் - வளங்
கனத்தபுயண்டங்க-ளனைத்துமதிர்ச்சியொடு
கலங்கிக் கிடுகிடென நடுங்கவும் - முனைக்
கனற்பொறியாலகில கோடிகளும் வெடிக்கக்
கயங்கித்திக்கயங்களு மயங்கிக் கலிபிடிக்க
புனற்கடலும் வறண்டிட-டுடுக்குலமுந் துடிக்கப்
புயங்கபெட்டியு துங்கித் தியங்கிக்கண்ணீர் வடிக்க. (மடிந்தானே) (க)

சூழ்ந்து தனைப்பணிந்து தாழ்ந்தருகிலிருந்த
 துணைக்கிங்கரர்களுயிர் பறக்கவும் - புகழ்
 வாய்ந்தமைந்தனெதிரீற்-காய்ந்தெமனேறிவந்த
 மகிடவாகனமும்பட்ட டிறக்கவும் - விசை
 ஓய்ந்துதொண்டையும் நாவுங்-காய்ந்து மதிமருண்டு
 உண்ணினேவுமறந்து-கண்ணொளியுமிருண்டு
 வீந்த மரவட்டைபோற் சோர்ந்துடலஞ்சுருண்டு
 விடவீடெனப்பதறிப் படியிற்புரண்டுருண்டு. (மடிந்தானே) (உ)

அத்தனடியவரம்-கத் துவத்தையஞ்சிவ
 னருளையும்வியந்து கொண் டாடியே - தவச்
 சித்தருமுரகரும் வித்தியாதரர்களுந்
 திரண்டெழுந்து கீதங்கள் பாடியே - மிக
 நத்தியன்புடன்கைகு-வித்துத்தொழுதுமெள்ள
 நயந்துள்ளமோடுருகி-யுயர்ந்த மறைகள்விள்ளக்
 கர்த்தன் வரப்பிரசா-தத்தினாலே முன்னுள்ள
 கண்டமு மொழிந்துமார்க் கண்டனெழுந்துதுள்ள(மடிந்) (ங) (உ)

தன்னைத் துதித்த மார்க்கண்டர் என்றும் பதனாறு
 வயதாயிருக்கவும் இச்சரிதையைப் படிப்போர்
 கேட்போர் லுந்ததி, செல்வம், ஆயுள் முத
 லிய தழைத்தோங்கவும் வரமருளி
 ஈசன் திருவுருமறைதல்.

விருந்தம்.

அந்தக னிவ்வா றிறந்தன னப்பால்
 அடியரிற் சிறந்தமார்க் கண்டன்
 ஆகிநா லான வேதவாக் கியத்தா
 லரன்புகழ் யாவையுந் தொடுத்துச்
 சந்தமோ டிசைப்பா வினஞ்சொலித் துதிக்கச்
 சதாசிவ னுளங்களிகூர்ந்து
 தடையின்றி நானு மெண்ணிரண் டாண்டு
 தரணிவா னுலகமுள்ளவும்

மைந்தனே வாழ்த்தி யெனவருள் புரிந்து
 மலரடி முடிமிசை சூட்டி
 மகிட்சியோ னெது சரித்திர மதனை
 வழுத்துவோ ரறிவொடுங் கேழ்ப்போர்
 சந்ததி யுயர்வான் செவ்வமோ டாயுள்
 தழைக்கவென். நனுக்கிரகம் புரிந்து
 தருநிலமரார் மருமலர் சொரியச்
 சங்கர னுருமறைந்தனனே.

(உரு)

பிறகு மார்க்கண்டர் அனேக தலத்தைத் தெரிசித்துக்
 கடக நகர் சென்று தாய் தந்தையரைப் பணிய
 ஆவர்கள் மகிழ்தல்.

பின்னும் விருத்தம்.

பனகபூ டணரிவிங்க மதனுட்சார்ந்தார்
 பாசுபத மார்க்கண்ட முனிவன்றானும்
 இனியசிவ தலங்களெலாம் பணிசெய்தேத்தி
 யீன் நருள் தாய் தந்தையரைக் காண வேண்டி
 மனதுவந்து கடகநக ரதனைமேவி
 வளமிகுமாச்சி ராமமதிற் புகுந்தபோது
 தனையனைக்கண்டிருவர்களுமகிழ்ந்தாந்தம்
 தாங்கினுளுக்கவலை நீங்கினாரே.

(உசு)

கீர்த்தனம் இராகம் - சுநட்டி—நீநபுடைதானம்.

பல்லவி.

திருக்குமான் றனைக்கண்-டுவந்தாரேகையாற்
 சேர்த்தனை த்துடனுச்சி முகந்தாரே.

அனுபல்லவி.

உருத்திரனருள்செய்த-வரத்திலேமிகுந்த
 உரமும்பெற்றழிவிலா வரமும்பெற்றெதிர்வந்த.

(திரு)

சாணங்கள்.

அரும்பொருளானவுன்னைப்-பிரிந்தெங்கள் மனந்தாழ்ந்து
 ஐம்புலனுங்கலங்கித்-துன்பவாரியி - லாழ்ந்து
 திருந்துபதினாண்டு-நிறைந்திடலறிந்துள்ளந்
 தியங்கிப்புலியில் வீழ்ந்து - நாங்கள்
 வருந்திமடிந்திடாமுன்-விரைந்தருகிலடுத்து
 மனத்துயரங்களெல்லா மகலுர்படிவீடுத்துப்
 பொருந்தும்பரமாநந்தப்-புணரிதனில்மடுத்துப்
 போற்றியாதரித்தாயென்-றேத்திமுத்தங்கொடுத்துத். (திரு) (1)

அடுத்தெமனைக்கண்டுள்ளந்-துடித்துப்பயப்பட்டதும்
 அன்றனைநினைந்தன்போ-டிங்கிமுறையிட்டதும்
 தடுத்துத்தனையாட்கொண்டங்-கிடக்காலினாலெமனைத்
 தாக்கியுதைத்து விட்டதும் - பின்னும்
 கடுக்கண்டரினமையோ-டனுக்கிரகங்கள் புரிந்து
 காத்தருளிசைந்ததைச் சாற்றிடவுந் தெரிந்து
 வடுப்படாமல்வந்தாயே மகனேயெனப் பரிந்து
 மனத்தினுக்கடங்காத-மகிட்சிக்கண்ணீர் சொரிந்து (திரு) (2)

அழற்கண்புலிக்குத்தப்பிப்-பிழைத்ததுபோலெந்தாயே
 அந்தகனைவென்று சிறந்திசை மிகுந்தாயே
 மழுக்கையானாலென்றும்-வாழ்வுபெற்றிருவார்க்கும்
 மகிமை மிகவுந் தந்தாயேஎன்று
 தழைக்குமாசிமுறையா-லுரைத்தருமை பாராட்டித்
 தகைமைபொருந்துமன்போ டகமகிழ்த்து சீராட்டி
 இழைப்பொன்னணிகளலங் கரித்துப்பனிநீ ராட்டி
 இனித்தபாலடிசிற் பொற்கலத்திட்டன்புட னூட்டி. (திரு) (3) (உச)

பிறகு மார்க்கண்டர் காசி கைலை முதலிய தலங்கள்சென்று தவத்திற்
 சிறந்தவராதலும் எமனிற்றத்தால் பூபார மிக, விஷ்ணுவும் பிரம
 னும் அரணிட முறையிட அரன் எமனை எழுப்பி விபூதி உருத்
 திராக்ஷம் தரித்துப் பஞ்சாக்ஷரம் செபிப்பவர் பால் அணு
 காதிருக்க ஆக்ஞாபித்ததைச் சிரமேற்கொண்டு எமன்
 தன்னகரம் சேர்ந்து மார்க்கண்டன் சரிதையைப்
 படிப்போர் கேட்போரிருக்கும் திசையைக்கூட
 எட்டிப்பார்க்காது முன்போல்
 அரசு புரிதல்.

—
 விநுத்தம்.

மருத்வதியு மிருகண்ட முனிவன்றானு
 மார்க்கண்ட னுடன்குலவீ வரிசையாகக்
 கருத்துவந்து மனையில்வசித் திருந்துசின்னாள்
 கழிந்தபின்பு தந்தைதாய் விடைபெற்றேகித்
 திருத்தமிகு விசுவேசர் தனைப்பூசித்துத்
 திருக்கயிலை யடைந்தரனைத் தொழுதுபோற்றிச்
 சுற்றுகரிய தலங்களெலாம் பரிவினேடு
 சுற்றினான் றவநெறியின் முற்றினானே. (உஎ)

தீபதை. இராகம் - தோடி—ஆதிதாளம்.

உத்தமமுனிமகன் சிவன்பெருமையை
 யுணர்ந்தகல்வெளியெங்கு நிறைந்தானே - ஸதா
 நித்தியதரிசனங் கொடுத்தன்பர்கள்கண்
 னினைவினுமிடைவிடா துறைந்தானே. (உ)

இத்தராதலமெங்குந் தானாயிருந்
 தெண்ணில் பிரமகற்பங்கண்டானே - சீவ
 முத்தராஞ்சிவ - பக்தகணங்களுக்குண்
 முதிர்ந்தபுகழ் படைத்துக்கொண்டானே. (உ)

எமனிற்றத்த னான்மண்ணி லெண்பதிநான்
 கிலக்கஞ்சீவராசி மடியாமல் - அந்த
 வயிதபாரம - தாகியசுரை தனைப்
 புவிமடந்தை சுமக்கமுடியாமல். (உ)

வந்துமுதையிட - லுந்தொரிந்துடன்றிரு
மாலயன்சிவனடி போற்றினார் - நேரில்
அந்தகனையெழுப் - பிப்புவிபாரத்தை
யகற்றவேணுமெனச் சாற்றினார். (ச)

சிந்தைகூர்ந்தார் - எனமனையழைக்கவயிர்
தெளிந்தவனருகில் வந்துதித்தானே - வுயர்
சந்தயாபறை - யாலரனடிபலர்
தாழ்ந்திசையொடுஞ் சொல்லித்துதித்தானே. (சு)

அத்தனவனையு - றுத்துக்கண்டிகைபூதி
யணிந்தஞ்செழுத்தைச சொலியுருவோதும் - பிர
சித்தரெனதுரு - உதரென்றவரவசித்
திருககுந்திசை யினிலொருபோதும் (சு)

அக்கிரமத்துட - னேயந்தவழியணு
காமனன்னெறியொடு மனிரீயே - யுன்
தெற்குநகர்சென்று - னக்குரியதொழிலைத்
தீர்க்கமுடன் செலுத்திவருவாயே (எ) (உஉ)

வருத்தம்.

பழுவுடையான் இளை கூறப் பழைத்தெழுந்த
மகிட வா கனமுமெம படருஞ்சூழ
விழைவுடனின் றானடியைப் பணிந்து போற்றி
வியப்புடன்றன் எனகடைந்தங் கெழ்ன்பார்க்கண்டன்
நழைவுமாந் சர்தைதலைப் படபட்டபா கேட்டபா
தனிப்பரம னடியரென்றத் திசைநோக்காபற்
டழையபடி யதிகாருஞ் செலுத்திச செங்கோற்
பண்புற்ற னுவந்துசம னின்புற்றானே. (உஅ)

மார்க்கண்டேய சரித்திரம்

முற்றுப்பெற்றது

ஆக விருத்தம்	..	...	உஅ
,, வெண்பா	..	.	உ
,, கீர்த்தனம்	..	...	உஉ

ஆக மொத்தம்.. ௫௨

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

சுவாமிநாதர்

